ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

Lietas Nr. A420247214
Lietas arhīva Nr. A42-02472-14/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 22.augustā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Solvita Pujāte,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta sakarā ar A.K. pieteikumu par Nodrošinājuma valsts aģentūras 2014.gada 13.februāra lēmuma Nr.17-3/1369 atcelšanu un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Nodrošinājuma valsts aģentūra (turpmāk – aģentūra) 2011.gada 5.augustā ar izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas aktu Nr.051091, pamatojoties uz Valsts policijas amatpersonas lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā un 2011.gada 5.augusta transportlīdzekļa izņemšanas protokolu, pieņēma glabāšanā A.K. izņemto transportlīdzekli Ford Mondeo ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis).

2011.gada 11.augustā aģentūra saņēma informāciju no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas, ka A.K. ar 2011.gada 9.augusta lēmumu lietā Nr.PA861222 atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvā pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, piemērojot naudas sodu 300 Ls apmērā, un transportlīdzekli pēc naudas soda nomaksas atgriezt tā īpašniekam, pilnvarotai personai vai personai, kas uzrāda transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību.

A r 2011.gada 19.augusta paziņojumu Nr.17-14/5511 aģentūra informēja A.K. par izņemtā transportlīdzekļa atrašanās vietu, par dokumentiem, kurus nepieciešams iesniegt aģentūrā izņemtā transportlīdzekļa saņemšanai, par transportlīdzekļa glabāšanas izdevumu apmēru un par transportlīdzekļa nodošanu realizācijai vai iznīcināšanai, ja transportlīdzeklis netiks pārņemts mēneša laikā no lēmuma par atdošanu spēkā stāšanās.

[2] Aģentūra 2013.gada 2.maijā izdeva rīkojumu Nr.261 „Par izņemto transportlīdzekļu 42.realizāciju", jo netika saņemta informācija no A.K. par tālāko rīcību ar transportlīdzekli (atteikšanos no tā vai saņemšanu). Realizācijas rezultātā transportlīdzeklis 2013.gada 16.maijā tika pārdots sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Auto Pārstrāde" par 168,00 Ls.

[3] Ar aģentūras Izdevumu piedziņas nodaļas vadītāja 2013.gada 14.decembra lēmumu Nr.17-15/12571 (turpmāk – sākotnējais lēmums) A.K. noteikts pienākums līdz dienai, kad beigsies šī lēmuma pārsūdzēšanas termiņš, segt izdevumus par transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanā un transportlīdzekļa glabāšanas izdevumus 2623,66 Ls apmērā, t.sk., transportlīdzekļa nodošana glabāšanā 47,76 Ls apmērā, glabāšanas izdevumi no transportlīdzekļa izņemšanas dienas [2011.gada 5.augusta] līdz apelācijas sprieduma pieņemšanai [2013.gada 12.aprīlim] 8 Ls diennaktī, t.i., 2744 Ls (343 dienas x 8 Ls = 2744 Ls). No minētās summas tika atrēķināti ienākumi no transportlīdzekļa realizācijas, kas sastāda 168,10 Ls.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, A.K. to apstrīdēja.

[4] Ar aģentūras direktora 2014.gada 13.februāra lēmumu Nr.17-3/1369 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atcelts daļā par piedzenamo izdevumu apmēru par transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu 2623,66 Ls apmērā un noteikts A.K. segt līdz dienai, kad beigsies šī lēmuma pārsūdzēšanas termiņš, transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumus 4927,66 Ls jeb 7011,43 *euro* apmērā. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 7.decembra noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem" (turpmāk – Noteikumi Nr.1098) 73.punktu, sākotnējais lēmums daļā par izdevumu segšanu transportlīdzekļa pārvietošanai no transportlīdzekļa izņemšanas vietas uz transportlīdzekļa glabāšanas vietu 47,76 Ls apmērā ir pamatots.

[4.2] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta astoto daļu un Noteikumu Nr.1098 71.punktu izdevumu aprēķins par transportlīdzekļa glabāšanas izdevumu piedziņu par laika periodu no 2011.gada 5.augusta līdz 2013.gada 12.aprīlim ir pamatots.

[4.3] Rīkojums par transportlīdzekļa realizāciju tika pieņemts 2013.gada 2.maijā, lai gan faktiski to vajadzēja pieņemt 2013.gada 13.aprīlī. Līdz ar to ir iestājušies apstākļi, pie kuriem A.K. nav vainojams un kas radīja viņam nelabvēlīgas sekas, tādējādi izdevumu aprēķins par laika periodu no 2013.gada 13.aprīļa līdz 2013.gada 1.maijam nav pamatots.

[4.4] Transportlīdzekļa realizācijas beigu datumu ir 2013.gada 16.maijs, kad transportlīdzeklis tika atsavināts, līdz ar to sākotnējā lēmumā pareizi ir aprēķināti izdevumi par transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2013.gada 2.maija līdz 2013.gada 16.maijam.

[4.5] Izdevumi par transportlīdzekļa glabāšanu ir aprēķināmi no 2011.gada 5.augusta līdz 2013.gada 12.aprīlim (617 dienas x 8 Ls) un no 2013.gada 2.maija līdz 2013.gada 16.maijam (14 dienas x 8 Ls), kā arī izdevumi par transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai 47,76 Ls apmērā, kas kopā sastāda 5095,76 Ls. Ievērojot to, ka transportlīdzeklis tika realizēts par 168,10 Ls, minētā summa ir atskaitāma no transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumiem, kā rezultātā izdevumu summa ir 4927,66 Ls.

[4.6] Sākotnējā lēmumā veikts aprēķins par 343 dienām (līdz Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama spriedumam), nav veikts aprēķins vēl par 288 transportlīdzekļa glabāšanas dienām (no Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama sprieduma līdz Administratīvās apgabaltiesas spriedumam).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta trešo daļu, 65.panta pirmo daļu un Noteikumiem Nr.1098, ievērojot, ka sākotnējā lēmumā ir nepareizi piemērota obligātā materiālo tiesību norma, kas reglamentē izdevumu apmēra aprēķināšanu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas glabāšanu un Noteikumu Nr.1098 74.3.apakšpunkta prasības (A.K. netika aprēķināti transportlīdzekļa glabāšanas izdevumi par laika periodu no 2012.gada 29.jūnija līdz 2013.gada 12.aprīlim), aģentūrai ir pienākums obligāto administratīvo aktu formulēt galīgajā variantā tā, lai tas būtu tiesisks. Līdz ar to sākotnējais lēmums ir atceļams daļā par izdevumu apmēru un A.K. papildus sākotnējā lēmumā aprēķinātajai izdevumu summai nosakāms segt izdevumus par transportlīdzekļa glabāšanas 288 dienām.

[5] Nepiekrītot Lēmumam, A.K. (turpmāk – pieteicējs) pilnvarotā persona zvērināts advokāts Artūrs Zvejsalnieks (turpmāk – pieteicēja pārstāvis) iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīts sekojošais.

[5.1] Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības tika pieņemts 2011.gada 9.augustā. Aģentūrai, nesaņemot informāciju no pieteicēja par transportlīdzekļa atdošanu, saskaņā ar Noteikumu Nr.1098 30.punkta prasībām bija pienākums mēneša laikā no minētā lēmuma sastādīšanas dienas, t.i. pēc 2011.gada 9.septembra lemt jautājumu par transportlīdzekļa realizāciju vai iznīcināšanu, neatkarīgi no 2011.gada 9.augusta lēmuma spēkā stāšanās dienas. Aģentūras pienākumu rīkoties ar transportlīdzekli apliecina arī aģentūras 2011.gada 19.augusta paziņojums.

[5.2] Aģentūras pienākumu ievērot Noteikumos Nr.1098 noteikto rīcību ar transportlīdzekli neaptur tas, ka pieteicējs apstrīdēja lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā. Normatīvais regulējums neparedz aģentūrai pienākumu glabāt transportlīdzekli līdz brīdim, kad spēkā stājas lēmums par administratīvā soda tiesiskumu, kas nav pārsūdzams. Glabājot transportlīdzekli līdz 2013.gada maijam, tādējādi pasliktinot pieteicēja tiesisko stāvokli, aģentūra rīkojās prettiesiski.

[5.3] 2011.gada 19.augusta paziņojumā pieteicējam nav izskaidrots, ka gadījumā, ja lēmums par administratīvā soda piemērošanu tiek apstrīdēts, tiek apturēts arī lēmums par transportlīdzekļa atdošanu pieteicējam. Arī Noteikumi Nr.1098 neregulē šo jautājumu.

Lēmumā nav norādīti apstākļi, kas saistīti ar aģentūras rīcības ierobežošanu transportlīdzekļa realizēšanā vai iznīcināšanā.

[5.4] Lēmumā ir prettiesiski palielināta naudas summa par transportlīdzekļa glabāšanu, kas tika noteikta sākotnējā lēmumā. Lēmuma pamatojums ir balstīts uz normām, kas ir piemērotas pretēji Noteikumiem Nr.1098.

[5.5] Aģentūra, izvērtējot apstrīdēšanas iesniegumu, pārkāpa privātpersonas tiesību ievērošanas principu, tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu un tiesiskās paļāvības principu, kā arī Administratīvā procesa likuma 4.pantā ietverto regulējumu, kā rezultātā netika sasniegts Administratīvā procesa likuma pamatmērķis – nodrošināt demokrātiskas, tiesiskas valsts pamatprincipu, it sevišķi cilvēktiesību, ievērošanu konkrētās publiski tiesiskajās attiecībās starp valsti un privātpersonu, kā arī nodrošināt tiesību normu tiesisku, precīzu un efektīvu piemērošanu publiski tiesiskajās attiecībās.

[6] Aģentūra rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt kā nepamatotu, pamatojoties uz sākotnējā lēmumā un Lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidro, ka izņemtais transportlīdzeklis ir pieteicēja īpašums. Gadījumā, kad nav

stājies spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, kurā citā starpā tiek lemts jautājums par rīcību ar izņemto mantu, aģentūrai nav tiesību rīkoties ar izņemto īpašumu. Noteikumu Nr.1098 24.punktā ir uzskaitīti dokumenti, kurus nepieciešams iesniegt aģentūrā, lai persona saņemtu glabāšanā esošu transportlīdzekli. Tostarp jāiesniedz arī dokuments, kas apliecina administratīvajā pārkāpuma lietā uzliktā naudas soda samaksu, ja izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) minētais administratīvais pārkāpums. Aģentūra var lemt par transportlīdzekļa atdošanu, kad iesniegts minētais dokuments. Savukārt, ja nav stājies spēkā nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā, personai nav iespējams veikt naudas soda samaksu. Noteikumu Nr.1098 30.punktā noteiktais mēneša termiņš attiecināms uz personas tiesībām izņemt transportlīdzekli, nevis uz realizācijas vai iznīcināšanas uzsākšanu. Lai aģentūra uzsāktu transportlīdzekļa realizāciju vai iznīcināšanu, ir nepieciešams gala nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā, kurā izlemts jautājums par rīcību ar izņemto mantu.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus, lietā esošos pierādījumus un lietas dalībnieku rakstveida paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[8] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam izņemtais transportlīdzeklis nodots glabāšanā aģentūrai 2011.gada 5.augustā, ka pieteicējs a r 2011.gada 9.augusta lēmumu (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA861222) atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvā pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ka ar minēto lēmumu cita starp izņemto transportlīdzekli nolemts atdot īpašniekam, pilnvarotai personai vai personai, kas uzrāda transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, pēc naudas soda nomaksas. Nav strīda arī par to, ka Noteikumos Nr.1098 noteiktajā termiņā pieteicējs izņemto transportlīdzekli nepārņēma, kā arī neiesniedza atteikumu no transportlīdzekļa.

Lietā pastāv strīds par pieteicējam uzliktā pienākuma – segt izdevumus par transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu – izdevumu apmēru.

[9] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta astotā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā un apmērā sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas un dokumentu nodošanu glabāšanā, glabāšanu un iznīcināšanu.

Izdevumu apmērs par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas glabāšanu un iznīcināšanu noteikts Noteikumos Nr.1098.

Noteikumu Nr.1098 71.punkts noteic, ka persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā ir piemērots sods, sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu.

Noteikumu Nr.1098 24.punktā noteikts, ka pēc lēmuma par atdošanu pieņemšanas izņemtās mantas vai dokumenta īpašnieks, viņa pilnvarotā persona vai atbildīgās institūcijas lēmumā norādītā persona (turpmāk – persona) iesniedz aģentūrā šādus dokumentus: 24.1. iesniegumu par izņemtās mantas vai dokumenta atdošanu, tam pievienojot lēmuma par atdošanu kopiju vai norakstu; 24.2. dokumentu, kas apliecina izdevumu samaksu saistībā ar izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā vai glabāšanu; 24.3. dokumentu, kas apliecina administratīvā pārkāpuma lietā uzliktā naudas soda samaksu, ja izdarīts kodeksa 149.^{4} panta septītajā daļā, 149.^{5} panta ceturtajā daļā vai 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) minētais administratīvais pārkāpums.

Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 30.punktam, ja administratīvā pārkāpuma lietā ir izņemts transportlīdzeklis par kodeksa 149.^{4} panta septītajā daļā, 149.^{5} panta ceturtajā daļā vai 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) paredzēto pārkāpumu, izņemto transportlīdzekli persona pārņem mēneša laikā pēc lēmuma par atdošanu pieņemšanas. Savukārt Noteikumu Nr.1098 40.punktā noteikts, ja persona izņemto mantu nepārņem mēneša laikā no lēmuma par atdošanu spēkā stāšanās vai lēmuma par atdošanu pieņemšanas, ja administratīvā pārkāpuma lietā ir izņemts transportlīdzeklis par kodeksa 149.^{4} panta septītajā daļā, 149.^{5} panta ceturtajā daļā vai 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) paredzēto pārkāpumu, aģentūra to realizē vai iznīcina.

No minētajām tiesību normām izriet, ja izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks, tā turētājs vai pilnvarotā persona mēneša laikā no lēmuma par atdošanu pieņemšanas dienas izņemto transportlīdzekli nepārņem, aģentūrai to jārealizē vai jāiznīcina un izdevumi, kas radušies aģentūrai saistībā ar izņemtā transportlīdzekļa glabāšanu līdz tā realizācijai vai iznīcināšanai, jāpiedzen no administratīvo pārkāpumu izdarījušās personas.

Līdz ar to pieteicējam ir pienākums segt izdevumus par transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu kā personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

[10] Ar Lēmumu pieteicējam uzlikts pienākums segt izdevumus par transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu 7011,43 *euro* apmērā.

[10.1] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu pieteicējam aprēķināti 47,76 Ls par transportlīdzekļa pārvietošanu no izņemšanas vietas uz transportlīdzekļa glabāšanas vietu.

Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 72.punktam izdevumu apmēru par izņemtās mantas glabāšanu vai iznīcināšanu nosaka saskaņā ar šajos noteikumos noteikto izdevumu apmēru par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas glabāšanu vai iznīcināšanu (4.pielikums), savukārt 73.punktā noteikts, ja ar izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu saistīto izdevumu apmērs nav minēts šo noteikumu 4.pielikumā, to aprēķina atbilstoši faktiskajām izmaksām.

Noteikumu Nr.1098 4.pielikumā nav noteikts izdevumu apmērs par transportlīdzekļa pārvietošanu no izņemšanas vietas uz transportlīdzekļa glabāšanas vietu.

Tādējādi Lēmumā pamatoti aprēķināti izdevumi par transportlīdzekļa pārvietošanu no izņemšanas vietas uz transportlīdzekļa glabāšanas vietu to faktiskajā apmērā - 47,76 Ls (67,95 *euro*).

[10.2] Ar Lēmumu pieteicējam aprēķināti izdevumi par transportlīdzekļa glabāšanu no 2011.gada 5.augusta līdz 2013.gada 12.aprīlim un no 2013.gada 2.maija līdz 2013.gada 16.maijam.

[10.2.1] Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 74.punktam izdevumu apmēru par izņemtās mantas vai dokumenta glabāšanu, ja administratīvā pārkāpuma lietā ir uzlikts administratīvais sods, aprēķina no mantas vai dokumenta izņemšanas dienas līdz dienai: 74.1. kad persona saņēma izņemto mantu vai dokumentu; 74.2. kad izņemtās mantas vai dokumenta īpašnieks atteicies no izņemtās mantas vai dokumenta; 74.3. kad izņemtā manta ir iznīcināta vai realizēta.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1098 4.pielikuma 1.1.apakšpunktu administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa glabāšanas izdevumi diennaktī ir 11,38 *euro* (8 Ls).

Tiesa konstatē, ka transportlīdzeklis tika novietots autostāvvietā 2011.gada 5.augustā, līdz ar to no šī datuma glabāšanas izdevumi diennaktī sastāda 11,38 *euro*.

[10.2.2] Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru pieteicējs tika atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un kurā cita starp izņemto transportlīdzekli nolemts atdot īpašniekam, pilnvarotai personai vai personai, kas uzrāda transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, pēc naudas soda nomaksas, pieņemts 2011.gada 9.augustā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1098 22.1.punktu, ja lēmums administratīvā pārkāpuma lietā paredz izņemtās mantas vai dokumenta, kas glabājas aģentūrā, atdošanu (turpmāk – lēmums par atdošanu), tad atbildīgā institūcija triju darba dienu laikā pēc lēmuma par atdošanu pieņemšanas nosūta aģentūrai tā kopiju vai norakstu. Savukārt minēto noteikumu 23.punkts noteic, ja lēmumu par atdošanu pieņem Valsts policijas amatpersona, tā šo noteikumu 22.punktā minēto informāciju elektroniski nosūta aģentūrai.

Tātad Valsts policijai bija pienākums triju darba dienu laikā elektroniski par pieņemto lēmumu informēt aģentūru, līdz ar to aģentūrai informācija par lēmumu par atdošanu bija jāsaņem ne vēlāk kā 2011.gada 13.augustā.

Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 32.punktam aģentūra piecu darba dienu laikā pēc tam, kad saņemta informācija par lēmumu par atdošanu, ja izņemto mantu turpina uzglabāt aģentūrā, sagatavo izņemtās mantas vai dokumenta īpašniekam (vai arī pārkāpuma izdarītājam, ja administratīvā pārkāpuma lietā ceļu satiksmē ir izņemts transportlīdzeklis un pārkāpuma izdarītājs ir zināms) paziņojumu. Paziņojumā: 32.1. informē par izņemtās mantas atrašanās vietu un dokumentiem, kurus nepieciešams iesniegt aģentūrā izņemtās mantas vai dokumenta saņemšanai; 32.2. brīdina par izņemtās mantas realizāciju vai iznīcināšanu, ja šajos noteikumos noteiktajā kārtībā un termiņā izņemtā manta netiks pārņemta no aģentūras.

Tādējādi aģentūrai vēlākais 2011.gada 19.augustā transportlīdzekļa īpašniekam un pārkāpuma izdarītājam bija jānosūta paziņojums atbilstoši minētajai tiesību normai. Tāpat atbilstoši Noteikumu Nr.1098 nosacījumiem aģentūrai paziņojumā bija jānorāda, ka transportlīdzekli var izņemt mēneša laikā no 2011.gada 9.augusta, tas ir, līdz 2011.gada 9.septembrim.

Tiesa secina, ka aģentūra minēto paziņojumu pieteicējam ir nosūtījusi 2011.gada 19.augustā, taču, nosūtot paziņojumu, aģentūra ir norādījusi, ka izņemtais transportlīdzeklis tiks realizēts, ja tas netiks pārņemts mēneša laikā no lēmuma par atdošanu spēkā stāšanās dienas. Tādējādi tiesa konstatē, ka aģentūra kļūdaini norādījusi, ka transportlīdzeklis tiks realizēts mēneša laikā no lēmuma par atdošanu spēkā stāšanās dienas, jo šādu nosacījumu attiecībā uz izņemto transportlīdzekli par kodeksa 149.^{4}panta septītajā daļā, 149.^{5}panta ceturtajā daļā vai 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) paredzēto pārkāpumu Noteikumi Nr.1098 nesatur, proti, atbilstoši minēto noteikumu 40.punktam aģentūra administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli par kodeksa 149.^{4}panta septītajā daļā, 149.^{5}panta ceturtajā daļā vai 149.^{15}pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) paredzēto pārkāpumu realizē vai iznīcina, ja persona izņemto mantu nepārņem mēneša laikā no lēmuma par atdošanu pieņemšanas. Tiesa norāda, ka paziņojumā kļūdaini norādītā informācija, ka transportlīdzeklis tiks realizēts pēc lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības spēkā stāšanās, nedrīkst pieteicējam radīt nelabvēlīgas sekas, jo pieteicējs nav vainojams pie iestādes pieļautās kļūdas.

[10.2.3] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs mēneša laikā no lēmuma par mantas atdošanu pieņemšanas izņemto transportlīdzekli nepārņēma, kā arī neiesniedza aģentūrā atteikumu no transportlīdzekļa.

Līdz ar to pamatots ir pieteicēja pārstāvja pieteikumā norādītais iebildums, ka aģentūrai, nesaņemot iesniegumu no pieteicēja mēneša laikā, bija pienākums veikt Noteikumos Nr.1098 reglamentētās darbības ar transportlīdzekli. Proti, līdz 2011.gada 9.septembrim, nesaņemot iesniegumu par izņemtā transportlīdzekļa atdošanu vai atteikumu no transportlīdzekļa, aģentūrai 2011.gada 10.septembrī bija jāpieņem lēmums par izņemtā transportlīdzekļa realizāciju. Kā konstatējams no lietas materiāliem, rīkojums Nr.261 „Par izņemto transportlīdzekļu 42.realizāciju", t.sk. par transportlīdzekļa realizāciju tika izdots 2013.gada 2.maijā un transportlīdzekļa pirkuma līgums noslēgts 2013.gada 16.maijā, kad īpašumtiesības uz izņemto transportlīdzekli realizācijas rezultātā ieguva SIA „Auto Pārstrāde".

No minētā tiesa secina, ka ir iestājušies apstākļi, pie kuriem pieteicējs nav vainojams un kas pieteicējam ir radījuši nelabvēlīgas sekas, līdz ar to izdevumu aprēķins par laika posmu no 2011.gada 10.septembra līdz 2013.gada 1.maijam nav pamatots un Lēmums šajā daļā ir atceļams. Savukārt transportlīdzekļa glabāšanas izdevumi par laika periodu no 2011.gada 5.augusta līdz 2011.gada

9.septembrim (36 dienas x 8 Ls = 288 Ls (409,78 *euro*)) un par laika periodu no 2013.gada 2.maija līdz 2013.gada 16.maijam (14 dienas x 8 Ls = 112 Ls (159,38 *euro*)), kopā 569,16 *euro* ir aprēķināti pamatoti.

[10.2.4] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.[1]panta ceturto daļu, ja personai par pārkāpumu ceļu satiksmē piemērots administratīvais sods un izņemtās mantas realizētas atbilstoši šā kodeksa 257.pantā noteiktajai kārtībai, tad no iegūtajiem līdzekļiem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atskaita summu, kas nepieciešama naudas soda samaksai un to izdevumu segšanai, kas saistīti ar izņemto mantu nogādāšanu glabāšanai, mantu glabāšanu un realizāciju.

Atbilstoši Noteikumu Nr.1098 62.punktam, ja izņemtā manta ir realizēta, jo tā šo noteikumu 30.punktā minētajā termiņā no aģentūras nav pārņemta, tad aģentūra no ieņēmumiem, kas gūti, realizējot izņemto mantu, sedz izdevumus, kas saistīti ar izņemtās mantas nogādāšanu glabāšanai, glabāšanu un realizāciju, un pēc tam atskaita summu, kas nepieciešama naudas soda samaksai, bet atlikušo realizācijas ieņēmumu summu atstāj deponēto līdzekļu kontā.

Atbilstoši minētajām tiesību normām un ievērojot, ka transportlīdzeklis 2013.gada 16.maijā realizēts par 168,10 Ls (239,18 *euro*), tad no izdevumiem, kas pieteicējam radušies saistībā ar transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu, minētie ieņēmumi ir atskaitāmi. Kā rezultātā kopējā izdevumu summa, kas pieteicējam ir jāatmaksā aģentūrai ir 397,93 *euro* (67,95 *euro*nbsp; + 569,16 *euro* – 239,18 *euro*).

[11] Ievērojot sprieduma [10] punktā norādīto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums daļā, ar kuru pieteicējam uzlikts par pienākumu segt izdevumus par transportlīdzekļa glabāšanu no 2011.gada 10.septembra līdz 2013.gada 12.aprīlim 6613,45 *euro* (581 diena x 8 Ls = 4648 Ls (6613,45 euro)) apmērā, ir prettiesisks, pārējā daļā Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[12] Pieteicējs lūdz atlīdzināt mantiskos zaudējumus – izdevumus par juridisko palīdzību 60,5 *euro* apmērā.

[12.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Izskatāmajā gadījumā tiesa atzina par prettiesisku Lēmumu daļā ar, kuru pieteicējam uzlikts par pienākumu segt transportlīdzekļa glabāšanas izdevumus 6613,45 *euro* apmērā.

Līdz ar to ir pamats konstatēt vienu no vispārīgajiem mantisko zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumiem.

[12.2] Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Atlīdzināšanas likums) 7.panta pirmā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskās faktiskās rīcības dēļ. Savukārt šā panta trešās daļas otrais un trešais teikumi noteic, ka mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību. Šīs izmaksas atlīdzina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, nepārsniedzot Ministru kabineta noteikumos paredzēto apmēru.

Ar juridisko palīdzību saistīto izmaksu maksimālo apmēru, ko atlīdzina privātpersonai, ja valsts pārvaldes iestādes rīcības dēļ privātpersonai tika nodarīts mantiskais zaudējums vai personisks kaitējums, nosaka Ministru kabineta 2011.gada 8.novembra noteikumi Nr.859 „Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksu maksimālo apmēru" (turpmāk – Noteikumi Nr.859).

No Atlīdzināšanas likuma 7.panta trešās daļas otrā un trešā teikuma ir redzams, ka likumdevējs ir vēlējies, lai atlīdzinājuma apmērs tiktu ierobežots. To, ka ne vienmēr izmaksas par juridisko palīdzību ir jāatlīdzina pilnā apmērā, ir atzinusi arī Satversmes tiesa 2010.gada 11.jūnija lēmumā par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2010-11-01. Šajā lēmumā norādīts, ka, ņemot vērā likumā noteikto administratīvās tiesas aktīvo lomu tiesas procesā, pamatoti var uzskatīt, ka administratīvajā procesā tiesības saņemt atlīdzību par juridiskās palīdzības sniegšanu var tikt ierobežotas un tas nebūtu pretrunā ar Satversmes 92.pantu. Tiesai nav pienākuma pilnā apmērā atlīdzināt pilnīgi visus ar juridisko palīdzību saistītos izdevumus, kas radušies, apstrīdot un pārsūdzot administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Tiesai likums piešķir plašas tiesības izvērtēt atlīdzināmo zaudējumu apmēru un noteikt nevis pilnīgu, bet gan lietas apstākļiem atbilstīgu atlīdzinājumu *(Satversmes tiesas 2010.gada 11.jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2010-11-01 8.punkts)*.

Līdz ar to tiesai jālemj, kādā apmērā pieteicējam ir atlīdzināmas izmaksas par juridisko palīdzību.

[12.3] Mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs atbilstoši Atlīdzināšanas likuma 11.panta pirmajai daļai tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem.

Kā pierādījumus, kas apstiprina radušos mantiskos zaudējumus, lietā ir iesniegts zvērināta advokāta 2014.gada 11.marta rēķins Nr.4.1/15-14, atbilstoši kuram par juridisko palīdzību – pieteikumu tiesā samaksāti 60,50 *euro*.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.859 3.2.punktu valsts par pieteikuma sastādīšanu vienai personai atlīdzina 22,50 latu (32,01 *euro*).

Līdz ar to atbilstoši minētajai tiesību normai, pieteicējam ir atlīdzināmas izmaksas saistītas ar juridisko palīdzību 32,01 *euro* apmērā.

Ievērojot šajā punktā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai ir uzliekams pienākums atlīdzināt pieteicējam mantiskos zaudējumus, ko veido juridiskās palīdzības izmaksas 32,01 *euro* apmērā.

[13] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa noteic, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Ņemot vērā, ka pieteikums daļēji ir apmierināms, no atbildētājas par labu pieteicējam piespriežama samaksātā valsts nodeva 28,46 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 289.pantu, 290.panta pirmo daļu un 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji A.K. pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Nodrošinājuma valsts aģentūras 2014.gada 13.februāra lēmumu Nr.17-3/1369 daļā, ar kuru A.K. uzlikts par pienākumu segt transportlīdzekļa glabāšanas izdevumus 6613,45 *euro* apmērā.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas atlīdzināt A.K., personas kods /personas kods/, mantiskos zaudējumus, kas radušies sakarā ar juridisko palīdzību, 32,01 *euro* apmērā.

Pārējā daļā A.K. pieteikumu noraidīt.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt A.K., personas kods /personas kods/, samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas

dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese Solvita Pujāte